

[Formanden]

En sidste kort bemærkning i denne omgang til hr. Stavad.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg tager det, at hr. Gammelgaard ikke svarede på det, jeg sagde om, at de laveste indkomster får en skattestigning og de højeste indkomster en skattelettelse, som en bekræftelse af den oplysning.

Så spørger hr. Gammelgaard, hvad vi vil gøre, hvis skattetrykket stiger yderligere. Vil vi så yderligere forhøje skatteloftet? Nu må jeg sige til hr. Gammelgaard, at jeg tror ikke på, at vi har en konservativt ledet regering i så lang tid, at vi kommer op i nærheden af et skatteloft på de 100 pct., men lad mig sige, at vores fundamentale holdning er, at i en krisetid som den, vi er i i øjeblikket, skal de svageste ikke bære byrderne og de rigeste ikke have en lettelse. Som hr. Gammelgaard ved, har vi fremsat et forslag til en skattereform, som fuldstændigt vil lave om på den byrdefordeling, der er i vores skattesystem, så den rigeste ikke kan fradrage sig ud af systemet. Det ville løse en række problemer.

Hr. Stubkjær Pedersen siger, at borgerne har fået en garanti for, at de aldrig vil kunne komme til at betale over 70 pct. i skat. Udskrivningsloven vedtages normalt én gang om året, og den fastsætter skatteloftet for det kommende år. Mener hr. Stubkjær Pedersen også, at de, der er blevet ramt af sociale nedskæringer, kunne have opfattet det, som om de havde fået en garanti for, at der ikke ville kunne foretages den slags nedskæringer, fordi der var en lovgivning, der sagde det modsatte her i folketinget? Så må jeg sige, at hr. Stubkjær Pedersen i hvert fald har handlet imod sin egen indstilling.

Anders Poulsen (V):

Udskrivningslovforslaget, som vi har til behandling, er jo et væsentligt element i regeringens økonomiske politik. Der er sikkert nogle i denne sal, der godt kunne ønske sig en lavere udskrivningsprocent end den, lovforslaget lægger op til. Et sådant ønske kunne vi egentlig godt dele, men under de nuværende samfundsøkonomiske forudsætninger vil noget sådant ikke være forsvarligt.

Må jeg føje til i forbindelse med den diskussion om skattetryk, der allerede har væ-

ret, at det forekommer egentlig noget mærkeligt, når socialdemokratiets ordfører vil stå her på talerstolen og beskylde denne regering for at være en regering, der beforder det største skattetryk, vi har set nogen sinde. Det forekommer mærkeligt, for ved en lille smule eftertanke ved alle, at det, der kan befordre skattetryk, er, at statsfinansernes underskud løber så gevaldigt stærkt, som vi så det i 1980, 1981, 1982. Det bærer i sig en kraft, der presser på udskrivningen, når en sådan stigning i statsfinansernes underskud ikke bliver imødegået straks, enten ved en forhøjelse af udskrivningen eller ved kraftige besparelser. Det havde den daværende regering hverken evne eller vilje til at gøre.

Derfor synes jeg, det er rigtigt at sige, at det i virkeligheden er bemærkelsesværdigt, at det lovforslag, der her bliver fremsat, ikke i sig bærer en stigning i skattetrykket. Når hr. Stavad siger, at her er tale om en voldsom stigning i skattetrykket, så er det kun udtryk for et hjemmearbejde, hr. Stavad har udført, det er ikke udtryk for realiteter.

Når man taler voldsomt meget om det sociale og i den forbindelse fra socialdemokratiets side gentager og gentager i én uendelighed de argumenter, man har ført i marken på det sociale område, synes jeg, der kan være grund til meget stilfærdigt at pege på, at i dette lovforslag ligger der altså det, at enlige pensionister slipper for skattebetaling i 1984. Som nævnt i bemærkningerne drejer det sig om størrelsesordenen 175.000 pensionister. Dette synes jeg man også bør have med i betragtning, når man fører argumenterne på det sociale felt så kraftigt frem.

Lovforslaget indeholder, at man permanent ændrer på den automatiske regulering efter § 4. Det mener vi er rigtigt. Den nugældende ordning med regulering på grundlag af reguleringspristallet i april måned året før det omfattede indkomstår er ikke hensigtsmæssig – i særdeleshed ikke, når der sker betydelige ændringer i prisudviklingen, og det har vi jo heldigvis set er tilfældet. Der er sket betydelige ændringer i prisudviklingen, fordi regeringens indkomstpolitik er lykkedes, og fordi regeringens saneringspolitik og prisdæmpende politik i øvrigt er lykkedes. Under sådanne omstændigheder halter den regulering, der er gældende i øjeblikket i § 4, uhjælpeligt bagefter. Derfor vil det være rig-